

Madvig: Jeg troer virkelig ikke, at de Bemærkninger, jeg før gjorde, vare fremsatte paa nogen procuratormæssig Maade, men baade aabent og ikke ubeskæmt; jeg troer heller ikke, at disse Bemærkninger ere gjendrevne ved det noget heftige Foredrag, som vi have hørt af den ærede Landsthingsmand, der nu havde Ordet. Jeg skal for det Første bemærke, at jeg slet ikke har forholdt mig reent negativt og forkastende; jeg antydede ganske bestemt, at det positive Forslag, som jeg vilde holde mig til, var Regjeringsudkastet, naar det modtog visse Ændringer, og jeg troer tillige at have betegnet min Stilling saaledes, at man ikke godt kunde forlange, at det skulde være mig, som skulde foreslaae disse Ændringer. Jeg har slet ikke fraraadet Rigsdagen at bruge sit Initiativ, men vel, at man i Gjerningen skulde undgaae den Forverling, som den ærede sidste Taler i sit Foredrag gjorde sig skyldig i, han forverlede Rigsdagens, de private Forslags Initiativ med Udvalgenes Initiativ; det var mod dette sidste Initiativ i Form af Ændringsforslag ved anden Behandling, at jeg udtalte mig. Jeg har ikke tilraadet, at Rigsdagen skulde indskrænke sig til ligefrem at forkaste Lovudkast, som ikke fandtes at være ganske fyldestgjørende, men jeg har raadet til at ændre dem paa det Grundlag, hvorpaa de hvilede, eller at forkaste dem, naar man ikke kunde billige deres Grundprincip. Mod Fremkomsten af ganske nye Lovudkast ved anden Behandling gjorde jeg blandt Andet gjældende, at de da ikke kunde undergaae en saa fuldstændig Prøvelse, og navnlig Repræsentanterne for de Interesser, der berørtes, hvilke der var givet Anledning til at ytre sig med Hensyn til Regjeringens Udcast, ikke kunde faae Leilighed til at ytre sig over de Principer, hvorpaa det

nye Udcast var bygget, og jeg søgte at påvise, at dette Forhold fremtraadte ved det nu omhandlede Udcast. Hvad jeg saaledes fremsatte, har den ærede Ordfører, efter mit Skøn, ikke i mindste Maade svækket ved sine Ættringer. Han har sagt, at Grossererforeningen og Borgerrepræsentationen ikke havde erklæret sig over noget bestemt Forslag, og at deres Erklæringer tildeels vare uklare, men der er ikke den allermindste Uklarhed om den Bestyrelsesform af Havnevesenet, som Grossererforeningen, som repræsenterer Handelens Interesser, har ønsket tilveiebragt, og det er heller ikke i Comiteens Betænkning antydet, ligesom heller ikke i Mortverne til Regjeringens Udcast. Der har heller ikke været nogen Uklarhed med Hensyn til Borgerrepræsentationens Dnske i Hovedsagen, skjøndt uklart med Hensyn til Gjennemførelsen i Detaillen. Men nu foreligger der et Lovudkast, bygget paa en Tanke, som slet ikke er kommen frem under de tidligere Forhandlinger, som hverken Regjeringen har fremsat, eller som er faldet Grossererforeningens Comiteen eller Magistraten eller Borgerrepræsentationen ind. Det er en meget uheldig Omstændighed. Jeg har ikke tillagt mig nogen Sagkundskab i det Anliggende, hvorefter her handles; men den ærede Ordfører har betydelig undervurderet den Sagkundskab, jeg bestoder. Jeg veed meget vel, at man i alle Havnecommissioner udenfor Kjøbenhavn har en Toldebedsmand, fordi Kræfterne paa disse Steder ere saa faa, at man ikke har Meget at raade over og vælge imellem, og fordi Regjeringen, da denne Foranstaltning blev truffen, vilde styrke sin Indflydelse; der er heri ikke noget Motiv, for at man ogsaa i Kjøbenhavn skulde sætte en Toldebedsmand ind i Havnecommissionen.